

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/112/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2622201638
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2622201638.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, D. - E., zastúpená splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516 proti žalovaným: 1/ A. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. A. XXXX/XX, H. a 2/ I. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. K. XXX, F., o určenie neplatnosti právneho úkonu, na odvolanie žalovanej 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Senica č.k. 5C/13/2022-94 zo dňa 28. júna 2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o náhrade trov konania p o t v r d z u j e .

II. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanej 1/ náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. konanie zastavil a výrokom II. uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil citáciou § 144, § 145 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

3. Vecne argumentoval tým, že „žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 18.03.2022, ktorej zmenu petitu súd pripustil uznesením č. k. 5C/13/2022-68 zo dňa 03.01.2023, domáhala, aby súd určil, že právny úkon - kúpna zmluva zo dňa 07.10.2021 evidovaná pod V-3464/2021, vklad povolený 05.11.2021, uzavretá medzi žalovanou v 1. rade a žalovanou v 2. rade o prevode spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 2/5 vzhľadom k celku, t.č. evidovaného ako súčasť podielu 3/5 na liste vlastníctva F. D., k pozemku parcela registra „E“ evidovaná na mape určeného operátu, parcelné číslo 1403, druh pozemku - orná pôda o výmere 7125 m² v katastrálnom území B., obec H. a okres Senica a evidovaného Okresným úradom v Senici, katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXXX - je neplatný a aby súd žalobkyni priznal právo na náhradu trov konania voči žalovaným, a to v rozsahu 100%.

Žalobkyňa pred prvým pojednávaním vo veci samej podaním zo dňa 07.06.2023 vzala podanú žalobu v celom rozsahu späť, žiadala konanie zastaviť a žalovaným v 1. a 2. rade uložiť povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 650,08 €. Uvedené žalobkyňa odôvodnila tým, že na základe podania žalobkyne sa žalované v 1. a 2. rade v priebehu konania dohodli na odstúpení od kúpnej zmluvy a na vrátení vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu žalovanej v 1. rade ako predchádzajúcemu vlastníkovi, čím bol dosiahnutý účel tohto konania, pričom tým, že žalobkyňa vzala podanú žalobu späť z dôvodov na strane žalovaných v 1. a 2. rade, si zároveň uplatnila voči žalovaným v 1. a 2. rade i nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa vzala podanú žalobu účinne v celom rozsahu späť, súd v zmysle § 145 ods. 1 CSP konanie zastavil.

Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP. Zastavenie konania procesne zavinili žalované v 1. a 2. rade tým, že po začatí konania odstúpili od kúpnej zmluvy, ktorej určenia neplatnosti sa žalobkyňa v tomto konaní domáhala, a preto súd uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Súd rozhodne o vrátení súdneho poplatku zo žaloby po právoplatnosti tohto uznesenia, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník“.

4. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie žalovaná 1/. Z dôvodu porušenia predkupného práva už v minulosti na spoločných nehnuteľnostiach so žalobkyňou, sa ani raz žalobkyňa, ktorá vlastní svoje spoluvlastnícke podiely od roku 2002 nepokúsila osloviť ostatných spoluvlastníkov, že má o pozemky záujem. Zaujímavé je to, že na spoluvlastnícke podiely prebehli ďalšie prevody spoluvlastníckych podielov pozemkov a tie nenapadla. O trovách konania navrhuje žalovaná 1/ rozhodnúť tak, že súd neprizná žalobkyni nárok na náhradu trov konania. Má za to, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa na to, aby súd nepriznal náhradu trov konania.

5. K odvolaniu sa vyjadrila žalobkyňa. Tvrdenia žalovanej 1/ sú právne bezpredmetné. Podielový spoluvlastník, ktorý prevádza svoj spoluvlastnícky podiel má povinnosť najskôr ho ponúknuť ostatným spoluvlastníkom a to preukázateľne v písomnej forme so stanovením podmienok odplatného prevodu vlastníckeho práva. Až v prípade, ak podielový spoluvlastník svoje predkupné právo nevyužije, môže spoluvlastník previesť svoj spoluvlastnícky podiel na inú osobu. Žalovaná 1/ ako podielový spoluvlastník túto zákonnú povinnosť nespĺnila, žiadnu ponuku žalobkyni nedoručila a porušila tak predkupné právo žalobkyni ako podielového spoluvlastníka dotknutej nehnuteľnosti. Právne nedôvodným je tvrdenie žalovanej 1/, že ju žalobkyňa neoslovila, že má záujem o kúpu jeho spoluvlastníckeho podielu. V prípade úmyslu podielového spoluvlastníka predať svoj spoluvlastnícky podiel má tento spoluvlastník povinnosť ponúknuť ho najskôr ostatným spoluvlastníkom, bez ohľadu na skutočnosť, či títo vopred prejavili aktívny záujem o kúpu jeho spoluvlastníckeho podielu, resp. či v minulosti pri prevode spoluvlastníckych podielov, napadli ich platnosť. Porušenia predkupného práva a relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy si bola žalovaná 1/ vedomá, čo preukazuje ustanovenie článku II ods. 3 Kúpnej zmluvy zo dňa 07.10.2021. Porušenie predkupného práva potvrdzuje aj uzavretie Dohody o odstúpení od kúpnej zmluvy medzi žalovanými 1/ a 2/ zo dňa 15.03.2023 a vrátenie spoluvlastníckych podielov do vlastníctva žalovanej 1/. Čo sa týka trov konania, žalobkyňa sa so záverom súdu stotožňuje. Žalovaná 1/ sa domáha toho, aby súd nepriznal nárok na náhradu trov konania žalobkyni z dôvodu, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Tieto dôvody však žiadnym spôsobom nešpecifikuje. Žalovaní si boli vedomí porušenia predkupného práva žalobkyne a relatívnej neplatnosti právneho úkonu – kúpnej zmluvy už pri jej uzatvorení a napriek tejto skutočnosti ju uzatvorili. Museli si byť preto vedomí aj práva žalobkyne domáhať sa určenia neplatnosti uvedeného právneho úkonu a jej úspechu v tomto konaní, ktorému zodpovedná aj nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému účastníkovi konania. Vzhľadom na uzavretie Dohody o odstúpení od kúpnej zmluvy žalovaní zavinili zastavenie konania a podľa § 256 Civilného sporového poriadku prináleží protistrane (žalobcovi) nárok na náhradu trov konania. Žalobkyňa poukazuje na skutočnosť, že odvolanie žalovanej 1/ nespĺňa základné náležitosti odvolania podľa § 363 Civilného sporového poriadku. Žalovaná 1/ vôbec neuvádza, v akom rozsahu uznesenie súdu napáda a v čom považuje rozhodnutie súdu za neprávne, či už po stránke skutkovej alebo právnej a čoho sa svojím odvolaním domáha. Žalobkyňa zobrala žalobu späť z dôvodu, že na základe jej podania sa žalovaní dohodli na odstúpení od kúpnej zmluvy a na vrátení vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu žalovanej 1/ ako predchádzajúcemu vlastníkovi, t.j. z dôvodu na strane žalovaných. Okresný úrad Senica odbor katastrálny vykonal zápis žalovanej 1/ ako vlastníka nehnuteľnosti, čím bol dosiahnutý účel tohto súdneho konania, preto žalobkyňa zobrala žalobu späť a navrhla konanie zastaviť. Rozhodnutie súdu o zastavení konania je preto vecne správne. Žalovaná 1/ neuvádza žiadne skutkové ani právne dôvody, na základe ktorých konanie nemalo byť zastavené a ktoré by odôvodňovali nesprávnosť rozhodnutia súdu.

Vzhľadom na uvedené žalobkyňa považuje rozhodnutie súdu za vecne správne a navrhuje, aby odvolací odmietol odvolanie žalovanej 1/ z dôvodu podľa § 386 písm. d) Civilného sporového poriadku. V prípade, že odvolací súd odvolanie neodmietne navrhuje, aby napadnuté uznesenie ako vecne správne v celom rozsahu potvrdil a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávnenou osobou – stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 357 písm. m) Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o náhrade trov konania v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej 1/ nie je dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre potvrdenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o náhrade trov konania (§ 387 Civilného sporového poriadku).

7. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalovanej 1/ bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne a zákonne rozhodol o priznaní nároku žalobkyni na náhradu trov konania vo výške 100 %.

8. Vychádzajúc z obsahu odvolania odvolací súd vyvodil, že žalovaná 1/ napadla uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania, z odvolania vyplýva odvolací dôvod a to nesprávne právne posúdenie a odvolateľka sa domáha jeho zmeny. Odvolací súd preto odvolanie považoval za riadne, v zmysle § 363, § 365 a § 127 Civilného sporového poriadku má zákonné náležitosti, preto nebol dôvod na jeho odmietnutie.

9. V zmysle § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

10. Citované ustanovenia § 256 ods. 1 o náhrade trov konania Civilného sporového poriadku platí pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené, ak už vznikol procesnoprávny vzťah medzi súdom a oboma stranami sporu a medzi stranami sporu navzájom. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie vyjadrená v tomto ustanovení znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Pojem procesné zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. K zastaveniu konania môže dôjsť napr. z dôvodu späťvzatia žaloby, z dôvodu neodstrániteľného nedostatku podmienky konania, z dôvodu odstrániteľného nedostatku podmienky konania, ktorý sa nepodarilo odstrániť. Zavinenie môže existovať na strane žalobcu, aj na strane žalovaného.

11. Pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania podľa ustanovenia § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku je súd povinný vždy skúmať, či niektorá zo strán zavinila, že sa konanie muselo zastaviť. Pokiaľ ide o správanie žalovaného, potom musí ísť výlučne o správanie samotného žalovaného, nie o správanie niekoho iného alebo o správanie oboch strán. O dôvodnosti podania žaloby je treba uvažovať z hľadiska vzťahu výsledku správania žalovaného k požiadavkám žalobcu, čo znamená, že žaloba bola podaná dôvodne najmä v prípade, kedy žalovaný po začatí konania žalobcu uspokojil, a to aj vtedy, ak by uspokojil žalobcu, hoci k tomu nemal právnu povinnosť. Ak má ísť o také správanie, ktoré spôsobilo zastavenie konania na ťarchu žalovaného, musí ísť o procesnú situáciu, kedy sa žalovaný zachoval v intenciách žalobného návrhu (petitu). Ide teda o situáciu, kedy bola požiadavka žalobcu splnená neskorším správaním (konaním) žalovaného bez toho, aby o veci (meritórne) rozhodol súd. Pritom medzi správaním žalovaného a žalobným návrhom musí byť vecná spojitosť. V tomto prípade má žalobca právo, aby mu žalovaný nahradil trovy, ktoré účelne vynaložil na uplatňovanie svojho práva. Pokiaľ bola dôvodná žaloba vzatá späť pre správanie druhej strany sporu, nesmú ísť trovy konania na ťarchu žalobcu, aj keď ten svojím prejavom vôle zastavenie konania vyvolal. Z uvedeného potom vyplýva, že pri zodpovedaní otázky, ktorá zo strán z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania, je potrebné vychádzať z porovnania toho, čoho sa žalobca podanou žalobou domáhal (podľa petitu) a dôvodom späťvzatia žaloby. Ak bolo dôvodom späťvzatia žaloby podanej dôvodne správanie žalovaného v súlade so žalobnou požiadavkou žalobcu, je nevyhnutným dospieť k záveru, že žalovaný zastavenie konania zavinil. Pri riešení otázky, či strana zavinila, že konanie sa muselo zastaviť, sa vychádza výlučne

z procesného hľadiska, keďže nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného ale procesného práva a zo zreteľom na procesný výsledok. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie.

12. Zo skutkových zistení v prejednávanej veci vyplynulo, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia neplatnosti právneho úkonu - kúpnej zmluvy zo dňa 07.10.2021 evidovaná pod V-3464/2021, vklad povolený 05.11.2021, uzavretá medzi žalovanou 1/ a žalovanou 2/ o prevode spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 2/5 vzhľadom k celku, t.č. evidovaného ako súčasť podielu 3/5 na liste vlastníctva F. D., k pozemku parcela registra „E“ evidovaná na mape určeného operátu, parcelné číslo 1403, druh pozemku - orná pôda o výmere 7125 m² v katastrálnom území B., obec H. a okres Senica a evidovaného Okresným úradom v Senici, katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXXX dôvodiac porušením zákonného predkupného práva. Žalobkyňa vzala žalobu v celom rozsahu späť, pretože na základe podania žalobkyne sa žalované 1/ a 2/ v priebehu konania dohodli na odstúpení od kúpnej zmluvy a na vrátení vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu žalovanej 1/ ako predchádzajúcemu vlastníkovi, čím bol dosiahnutý účel tohto konania. Z okolností preskúmvanej veci je zrejmé, že k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie žalovaných, ktorí počas konania odstúpili od kúpnej zmluvy neplatnosti ktorej sa žalobkyňa domáhala, teda žaloba bola podaná dôvodne a pre správanie žalovaných bola žaloba vzatá späť. Z uvedeného potom vyplýva záver, že žalované svojim správaním po začatí konania zaviniли zastavenie konania, pretože k späťvzatiu žaloby došlo v príčinnej súvislosti so správaním žalovaných. Preto možno vzhľadom na vyššie uvedené uzavrieť, že došlo k splneniu podmienok pre priznanie nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie žalobkyni pre procesné zavinenie zastavenia konania žalovanými 1/ a 2/, keďže žalobkyňa vzala žalobu späť so zreteľom na správanie žalovaných 1/ a 2/, tak ako správne dôvodil súd prvej inštancie.

13. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

14. Odchýlku od zásady zodpovednosti za zavinenie predstavuje ustanovenie § 257 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, neprizná súd výnimočne náhradu trov konania. Je potrebné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej praxe aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú splnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania strane sporu, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania oprávnenej strane celkom alebo sčasti neprizná. Zo slovného znenia uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Uvedené ustanovenie preto nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov oprávnenej strane, ale vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa treba prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávnenej strany. Významnými z hľadiska aplikácie uvedeného ustanovenia sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj strán v priebehu konania a pod.. Nepriznať hoci len čiastočne náhradu trov konania oprávnenej strane možno len za predpokladu, že v konkrétnej veci možno od takejto strany spravodlivo požadovať, aby (hoci len čiastočne) si sama hradila jej vzniknuté trovy konania a to práve z konkrétne uvedených a existujúcich dôvodov hodných osobitného zreteľa. Je preto potrebné, aby skutkové okolnosti, v ktorých sa vidí naplnenie dôvodu hodného osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania, boli preukázané, a to zo všetkých aspektov, ktoré sú podľa ustálenej praxe všeobecných súdov relevantné.

15. Odvolací súd zdôrazňuje, že ustanovenie § 257 Civilného sporového poriadku upravujúce moderačné právo súdu, osobitne akcentujúce kritérium dôvodov hodných osobitného zreteľa, sa má vykladať prísne reštriktívne a teda uplatnenie tohto ustanovenia prichádza do úvahy len výnimočne, keď výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Z obsahu spisu nevyplýva, že by žalované uvádzali dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu vyššie

citovaného ustanovenia. Ani v podanom odvolaní žalovaná 1/ neuvádza žiadne konkrétne okolnosti smerujúce k použitiu § 257 Civilného sporového poriadku. Pre absenciu výnimočných okolností odvolací súd aplikáciu ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku na rozhodovanie o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie vo vzťahu k žalovanej 1/ považoval za nedôvodnú.

16. Odvolací súd potom uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o náhrade trov konania v zmysle ustanovenia § 387 Civilného sporového poriadku potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

17. V odvolacom konaní bola plne úspešná žalobkyňa, a preto jej zásadne v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 Civilného sporového poriadku vznikol nárok voči žalovanej 1/ na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením podľa ustanovenia § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku do 60 dní po právoplatnosti tohto uznesenia, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

18. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).